

Марко Лопушина

ПРИНЦ ЧАРЛС И СРБИ

Британска подмукла дипломатија према Србији

ПРОМЕТЕЈ
Нови Сад

Марко Лопушина
ПРИНЦ ЧАРЛС И СРБИ
Британска подмукла дипломатија према Србији

Уредник
Зоран Колунџија

ВЕЋЕ ДОБРОТВОРА и њијашеља књије:

Богољуб Пјешчић из Београда,
Организација „Де Молеј” из Београда,
Слободан Павловић из Слобомира,
Компанија „Дрина ривер” из Београда,
Бошко Лопушина из Швајцарске,
Боба Стефановић из Америке,
Војислав Спаравало из Француске,
Драган Лабан из Шведске,
Мирослав Мајкл Ђорђевић из САД,
Ђурчић Милош из Аустралије,
Ђурчић Звездан из Хонг Конга,
др Рајко Радојевић из Канаде,
Сања Дрљача из Аустралије,
Богдан Клаић из САД,
Борислав Гајић из Шведске,
Драган Младеновић из Вијетнама,
Зоран Калабић из Аустрије,
Нина Марковић из Аустралије,
Влада Владић из Америке,
Ђуро Плавшић из Немачке,
Коста Папић из САД,
Раде Бакрачевић из Словеније,
Томислав Перић из Швајцарске,
Горан Радмановац из Русије,
Породица Вукас из Шведске.

Х в а л а

БРИТАНСКЕ ПРЕВАРЕ

– БЕЖИТЕ из Европске Уније, стижу опасни Срби! Ако балканске земље, Србија, Црна Гора, Македонија и Турска уђу у ЕУ, доћи ће нам убице, терористи, отмичари!!!

Ову опасну политичку изјаву дала је почетком јуна 2016. године Пени Мордонт, британска министарка оружаних снага. У јеку кампање за излазак Велике Британије из Европске Уније, заговорници изласка Британаца своје сународнике су плашили чињеницом да ће се једног дана у ЕУ наћи и – Србија.

Борис Џонсон, члан покрета „Vote leave” и бивши градоначелник Лондона направио је пропагандне плакате који су се увелико делили по друштвеним мрежама. На њима се Србија и остале балканске земље које чекају на пријем у ЕУ, представљају као страшила. На постеру је девојка која се забринуто држи за главу, не верујући ко све жели да уђе у ЕУ, а поред слике стоји текст: „Албанија, Македонија, Црна Гора, Србија и Турска се придружују ЕУ. Озбиљно?”

Ширење страха од Срба и Србије део је унутрашње и спољне политике Велике Британије већ деценијама. Присетимо се да су нас Србе хладни Британци 1999. године, током бомбардовања НАТО, називали „убицама”, а да су пре сто година, током Великог рата тврдили да смо ми Срби „варварски народ” и „дивљаци”.

Као да се ништа није променило, званични Лондон и даље ружи Србе и напада Србију.

У међувремену, Србија се спрема да заједно са Великом Британијом обележи 180 година од успостављања првих политичких и дипломатских односа. Током средњег века Британци и Срби су имали спорадичне дипломатске контакте. Потом је уследила званична мисија пуковника Џорџа Лојда Хоциса, који је као први британски конзул предао акредитиве кнезу Милошу 5. јуна 1837. године.

Мисија првог представника В. Британије у Србији, чиме је обављено успостављање дипломатских односа Лондона и Београда, завршила се неславно две године касније. Постављење Хоџиса, пише историчар Чедомир Антић „био је више маневарски потез у надметању између великих сила него чин подршке осамостаљивању Србије од Отоманског царства”.

Британско-српски односи су започели пре 180 година преваром званичног Лондона. У том стилу су Енглези, видећемо, и даље наставили да се понашају према Србима. Отуда и питање: – Зашто наредног лета славити 180 година (ружних) дипломатских односа Велике Британије према Србији?

Без поштовања Србије као партнера Велика Британија је увек у први план гурала само своје политичке интересе. Они су били садржани у циљу британског краљевства да сачува своју империју и да приликом расподеле света под свој утицај стави нове просторе и државе, али и да сузбије непожељне народе какви су за Лондон били Срби. У томе су најважнију улогу имала тројица британских државника: Бенџамин Дизраели, Винстон Черчил и Тони Блер.

У првој половини 19. века Велика Британија је штитила интересе Турске на рачун Србије. На Берлинском конгресу 1878. године приликом распада Османског царства Британија је тражила да се Србија одрекне многих срезова у корист Турске!?

Године 1903. Британија је била прва земља која је са Србијом прекинула дипломатске односе после атентата на краља Александра Обреновића и краљицу Драгу. Пет година касније званични Лондон је, да би укочио развој Немачке, подржао анексију БиХ од стране Аустроугарске. Званични Лондон је потом био 1912. године против српских интереса у балканским ратовима.

На почетку Првог светског рата 1914. године Велика Британија је тражила да се Србији одузму територије на северу земље. После Великог рата, а и сада, Британци су се залагали за Велику Албанију. Током Великог рата није се понашала као лојални савезник. Преврат 27. марта 1941. године, којим је Краљевина Југославија увучена у Други светски рат, финансира је златним фунтама британска тајна служба. Тада су Британцима Срби били потребни као савезници.

Енглези су потом издали српског краља Петра Другог Карађорђевића и министра и команданта његове краљевске војске Драгољуба Михаиловића. Иако се деценијама борила против Србије као против „мале Русије”, британска политика је окренула леђа Дражи монархисти и довела руског комунисту Тита на власт. Срби су 1944. године тако гурнути у совјетски лагер. Тиме су Британци директно одредили политички живот и судбину српског народа.

Најмоћнији владари ове две земље, британски ратни премијер Винстон Черчил и југословенски доживотни председник Јосип Броз били су масони. Британска браћа слободних зидара битно су утицала на развој масонерије у модерној Србији, тако што су за великог мајстора поставили свог човека. У међувремену у Влади Србије радила су 33 масона.

Британци су нас убијали бомбама 1945. и 1999. године. Њихов тајни агент одвео је Слободана Милошевића на робију и у смрт. Заједно са Американцима одузели су нам Космет и дали га Албанцима. По Балкану су јурили Радована Караџића и Ратка Младића. Потом су Енглези 2006. године дошапнули Црногорцима да треба да одвоје Црну Гору од Србије и створе независну државу.

Најновији предлог Резолуције о Сребреници из 2015. године био је врхунски потез те лондонске антисрпске политике.

– Недовољно познавање прошлости наводи на закључак да је много ирационалног у односу Енглеске и Србије, почев од премијера Бенцамина Дизраелија и првих отворених стајања Лондона на страну Албанаца. Али не, све је ту хладно, прорачунато и рационално, развија се преко Берлинског конгреса, кризе и краја Обреновића до Другог светског рата, подршке комунистима, разбијања Југославије и на крају до 1999. године када Енглеска предводи медијску, политичку и војну кампању против Србије. Та работа изводила се с циљем отимања Косова и Метохије од Србије. Она представља спајање кружнице коју је почео да црта Дизраели – тврди Ратко Дмитровић, главни уредник и коментатор „Вечерњих новости”.

Колико нас Британци мрзе види се и по томе што њихови медији омаловажавају светског тениског шампиона Новака Ђоковића зато што је Србин. И што у страху од сеобе миграната на Острво, бри-

танска министарка одбране Пени Мордонт у пролеће 2016. године рече и остаде жива:

– Уколико Велика Британије остане у Европској унији биће изложена терористима, криминалцима и гангстерима, јер ће на хиљаде таквих из Србије, Турске, Албаније, Црне Горе и Македоније, када се и ове земље прикључе ЕУ, похрлити ка Британији. У том случају значајно би се повећао број убистава, киднаповања као и број оних који поседују оружје. У Србији и Црној Гори четири од десет особа имају оружје док је у Британији тај однос седам од сто. Ове земље имају високу стопу криминала, проблеме са бандама, тероризмом и сиромаштвом. Ми им тренутно шаљемо две милијарде фунти како би убрзали процес придруживања ЕУ – закључила је Мордонт.

Према тврдњама историчара, империјалистички циљеви Велике Британије увек су били у сукобу са интересима Србије. Због тога су се Срби често сматрали издатим од стране Лондона. Британски премијер Винстон Черчил, старији господин са ружним лицем који често пуши дебеле цигаре, био је мецена владавине Јосипа Броза над Србима у другој Југославији. Тито је имитирао Черчила не само као пушач цигара, већ и као империјалистички владар Трећег света.

Научници, уосталом, тврде да нас Србе британски политичари увек сматрају „малим Русима”, „дном Европе” и „крвавим убицама”. Нејасно је онда зашто су у такву земљу Британци, у марту 2016. године, послали свог будућег краља принца Чарлса? И зашто у Београду седи Мајкл Девенпорт, шеф Делегације ЕУ?

Рачунајући на српску лакоумност, заборав и гостопримство хладни Енглези покушавају да нам се увуку под кожу и ставе нас опет под своју контролу!

Данас Мајкл Девенпорт, као заступник ЕУ, покушава да буде нови Черчил и да одређује како треба да се понаша званични Београд. Док званични Лондон цени да се Београд превише приближио Москви, мисионар Девенпорт као Черчил има улогу да одреди судбину српског народа. Он ће да донесе коначну одлуку да ли је Србија спремна да напусти пријатељство са Русијом, да уђе у ЕУ и како то да се спроведе у дело, под његовом контролом. Када је Србија у тој дипломатској игри, дугој скоро 180 година, први пут лане хладно одговорила Великој Британији и гурнула је на дно

листе великих сила које утичу на Београд, званични Лондон је послао у нашу земљу Србима најомиљенијег Енглеза и рођака српске краљевске породице.

Принц Чарлс се прошетао Србијом у марту 2016. године. Престононаследник и будући британски краљ дочекан је са изузетном пажњом. Његова званична посета, међутим, није изменила став званичног Београда, а ни мишљење обичних Срба према Великој Британији. И после одласка принца од Велса из Србије наш народ се и даље гласно пита: – Зашто Британци мрзе нас Србе?

Ова књига је покушај да нађем одговор на ово свенародно питање.

Београд, 1. септембар 2016. године

Аутор

БРИТАНСКИ КРАЉ У БЕОГРАДУ

НАЈАВА да ће британски принц Чарлс са супругом Камилом у марту посетити Србију у оквиру петодневне турнеје по Балкану, саопштена је 23. фебруара 2016. у Лондону. Речено је да ће током посете региону од 14. до 19. марта краљевски пар боравити и у Хрватској, Србији, на Косову и у Црној Гори, где ће, како је најављено, „учествовати у активностима усмереним ка промовисању мира, разумевања, обнављања културног наслеђа и оснаживања положаја младих у друштву”.

Сама чињеница да ће британски престолонаследник Чарлс и будући краљ Уједињеног краљевства са војвоткињом од Корнвола посетити Београд изазвала је прво чуђење, а потом велику политичку радозналост. Срби су се питали зашто принц Чарлс сада долази у посету и са којим циљем?

У медијима се могло чути и прочитати да је реч о протоколарној, односно церемонијалној посети. Процењено је да будући британски краљ долази у Србију у име своје мајке краљице Елизабете II, која је средином фебруара Томиславу Николићу, председнику Србије честитала Дан државности. Принц Чарлс, иначе, обавља око педесет одсто државничких дужности британске краљевске куће Виндзор, укључујући и посете другим државама. Британски престолонаследник, међутим, путује у државничке посете само у надлежности Форин офиса и британске владе. Без одобрења Владе Велике Британије и Министарства спољних послова принц од Велса нигде не путује, па тако ни у Србију. У том смислу, посета британског престолонаследника је била политичка.

– Посета је посвећена миру и помирењу, младима и изградњи будућности Србије и билатералних односа – рекао је Денис Киф, британски амбасадор у Србији на брифингу за новинаре уочи посете.

Киф је оценио да „посета принца Чарлса долази у добром тренутку с обзиром на актуелно приближавање Србије ЕУ и чињеницу да се билатерални односи добро развијају без обзира на неслагања у неким питањима”.

Амбасада Велике Британије је представила званични програм принчеве посете Србији, који ће почети полагањем венаца на Спомен-костурницу ослободилаца Београда и на Војном гробљу Комонвелта, у знак сећања на заједничке борбе и жртве војника из Србије, Велике Британије и земаља Комонвелта током Првог светског рата. У програму који је објавила и британска амбасада у Србији наглашено је да ће принц Чарлс затим посетити патријарха Српске православне цркве Иринеја. Присуствоваће састанку верских лидера православне, католичке, англиканске, исламске и јеврејске заједнице. А војвоткиња од Корнвола ће посетити пројекат породичне неге који подржавају УНИЦЕФ и Фондација Новак Ђоковић.

Другог дана посете Србији, 17. марта, принц Чарлс ће обићи Нови Сад, где ће „уживати у локалним кулинарским специјалитетима, уметничким делима и културном наслеђу”. Посетиће Галерију Матице српске у којој ће Британски савет кроз пројекат „Moving Museums” представити дело уметничких радника из Велике Британије који заједно са колегама из региона Западног Балкана раде на привлачењу нове, младе публике у музеје и галерије.

Принц ће затим посетити Манастир Ковиљ, у коме је монашка заједница укључена у органску производњу различитих производа (попут меда и ракије), али и програм рехабилитације „Земља живих”. Војвоткиња од Корнвола ће бити гошћа догађаја на коме ће бити представљени локални специјалитети, а сусрешће се и са произвођачима хране и пића из Велике Британије који раде у Србији.

У част принца Чарлса и његове супруге у Народној скупштини Србије тог дана поподне биће приређен пријем, на коме ће одржати говор.

Принц Чарлс и његова супруга Камила нису још ни крочили у Србију, а британске тајне службе су интензивно припремале терен за њихов долазак, како би прошао без најмањег инцидента. Њихов задатак је био да осигурају сва места која ће Чарлс и Камила посетити. Њихова посета се третира као посета високих државника, па су мере безбедности у Србији подигнуте на највиши ниво. Осим припадника британске полиције, за њихову безбедност су биле за-

дужене српске тајне службе, полиција и краљевско обезбеђење из Лондона.

Принц од Велса последњи пут је боравио у Београду 1978. године. Био је гост Јосипа Броза Тита и државе СФРЈ. Његова мајка, краљица Елизабета Друга послала га је у Југославију да извиди политичку ситуацију. Било је то у тренутку када је краљица Елизабета, која је раније посећивала Тита и Југославију, сазнала да је њен пријатељ Јосип Броз озбиљно оболео. Тог октобара 1978. године авион принца од Велса слетео је у Дубровник. Дочекала га је свечана гарда југословенске војске, а потом је син краљице Елизабете II посетио градску пијацу и прошетао старим делом Дубровника. Са Јосипом Брозом Титом срео се у Вили Галеб.

Наредни град у који одлази принц Чарлс је Трогир. Ту су га упознали са величанственом архитектуром тога града. Принц од Велса је посетио и планину Макљен, на којој је током Другог светског рата била једна од кључних битака Титових партизана са нацистима.

У Београду принц од Велса присуствовао је банкету приређеном у његову част. Јосип Броз Тито му је понудио да посети Нови Сад, како би боље упознао нашу земљу, те је Принц Чарлс у Нови Сад стигао у пратњи шефа Титовог кабинета. Са Радованом Влајковићем и Јованом Дејановићем, градоначелником, обишао је град. Посетио је једну галерију слика и отишао на ручак у салон на Петроварадинској тврђави.

– Ручали смо пилећу супу, ћуреће печење, пили фрушкогорско вино и јели домаће колаче. Причали смо принцу Чарлсу о историји Војводине и Новог Сада, што му се јако допало. Био је пријатно изненађен да овде тако много нација сложено живи. Принц Чарлс је био јако задовољан нашим гостопримством. Са поклонима је напустио Нови Сад и отишао за Београд – причао ми је некадашњи новосадски градоначелник Јован Дејановић.

У Београду је председник Тито принцу Чарлсу пренео своје ставове о ситуацији у свету и сарадњи СФРЈ са Великом Британијом, које би он потом пренео краљици Елизабети.

Од тада је прошло 38 година. Принц од Велса је марта 2016. поново дошао у Београд, али приви пут у Србију. У међувремену је осам пута био у посети региону. Током 1999. године био је на Космету, а 2007. у БиХ. Као рођак породице Карађорђевић британски престолонаследник је даривао краљевској хуманитарној организацији

принцезе Катарине медицинску опрему за српске клинике у Србији. Био је у више наврата са српским свештенством и тиме показао висок степен сарадње са српским народом.

Принц Чарлс је рођен 14. новембра 1948. године са пуним именом Чарлс Филип Артур Џорџ. Најстарији је син краљице Елизабете Друге и принца Филипа, војводе од Единбурга. Британски престолонаследник принц Чарлс има православне корене. Наиме, Чарлсов отац Филип, војвода од Единбурга, пре ступања у брак био је православац, а рођен је на грчком острву Крфу. Филип је пре венчања са садашњом краљицом Елизабетом II морао да промени веру. Биографи краљевске породице написали су да је Филип „женидбом званично престао да буде православац, али да никада није престао да се крсти на начин на који то раде припадници православне цркве”.

Многи сматрају да Чарлсова приврженост православљу није случајна баш због његовог оца. Принц не крије дивљење према православним манастирима. Стални је посетилац Свете Горе, где долази као приватно лице, а највише времена проводи у манастиру Ватопед, где је први пут био 1996. године.

– Он тамо одлази као Чарлс из Британије, а не као принц од Велса. Принц Чарлс каже да му одлазак на Свету Гору доноси спокој – кратко је једном приликом саопштила његова портпаролка.

Принц Чарлс и његов отац Филип почасни су чланови Енглеског друштва пријатеља Свете горе. Када је велики пожар задесио Хиландар, Чарлс је био међу првима који је пружио помоћ за обнову, донирајући тада скоро милион евра.

– Оно што људи веома често заборављају јесу његови православни корени. Причу о његовом оцу вероватно знате, али он није био једини Чарлсов сродник који је био православац. Принчева тетка, војвоткиња Еугенија, проглашена је за православну светицу након што је убијена у Москви. Алис, Чарлсова бака по оцу, била је калуђерица скоро читавог живота. Када се преселила у Лондон, имала је чак и православну капелу у Бакинџемској палати. По сопственом захтеву сахрањена је у Јерусалиму, по обичајима Руске православне цркве. Алис је била веома јака жена, а њен утицај на Чарлса је можда и највећи – рекао је једном приликом грчки епископ Јоргос Тијатирски за „Гардијан”.

Управо је тај британски лист пре неколико година написао опширан текст о принцу Чарлсу, са посебним акцентом на његову веру.

„Једнога дана он ће постати краљ Велике Британије. Али, у шта он заправо верује? Принц Чарлс делује несигурно у своју веру, и покушава да пронађе корене духовности. Да ли је православље излаз?“, писало је у једном делу „Гардијановог“ текста.

Овакви мали напади на принца произлазе управо из његове привржености православљу.

– Знате, ако би он то званично признао, као званични престолонаследник британског трона могао би да има великих проблема – рекао је отац Антимос, **парох** патријарх Александрополиса.

На аеродрому „Никола Тесла“ 16. марта 2016. године принца Чарлса и војвоткињу Камилу дочекали су Александар Вучић, премијер Србије, Маја Гојковић, председница Народне скупштине и британски амбасадор Денис Киф.

Дочекани су званично уз присуство гарде и уз традиционалне српске обичаје – погачу и со. Чланове британске краљевске куће Виндзор потом су у згради Председништва на Андрићевом венцу примили председник Томислав Николић и његова супруга Драгица. Николић и принц Чарлс су разговарали о дугогодишњем савезништву двеју земаља, искованом у два светска рата, тренутној ситуацији у Европи и односима између бивших југословенских република.

– Посета Њ. К. В. прилика је да се *баи сага* сетимо најсолиднијег дела заједничке историје и да на тим квалитетним темељима градимо односе у будућности. У овој посети било је важних политичких порука и пуно симболике. Заједничка посета британског принца и српског председника Спомен-костурници бранилаца Београда и Војном гробљу Комонвелта била је омаж епохи у којој су односи наших држава били најприснији – нагласио је амбасадор Денис Киф.

Посета принца српском патријарху је била потврда чињенице да Српска православна црква (СПЦ) и Англиканска црква већ више од сто година негују изузетно добре односе. Англиканска црква је СПЦ уступила свој храм да би од 1914. године у В. Британији наши верници могли са свештеницима у Лондону да држе божју службу.

Чињеница да је Англиканска црква 1999. године осудила НАТО бомбардовање СР Југославије и позвала на престанак насиља показује да не прате увек званичну политику британске владе.

– И посета храму Светог Саве повезује наша два народа. Британски мисионар и добротвор Франсис Макензи, који је пре тачно 140 година дошао у Београд, СПЦ је завештао парцелу од скоро 8.000 квадратних метара на којој је храм подигнут. Макензи, Британац који је постао Београђанин, и који је у овом граду живео до смрти, тако је постао један од ретких странаца на листи великих добротвора храма – подсетио нас је британски амбасадор и нагласио да ће Чарлсова посета дати подстицај билатералној сарадњи уочи јубилеја – 180 година званичних дипломатских односа Велике Британије и Србије.

НАШ РОЂАК ИЗ ЛОНДОНА

ДИПЛОМАТСКИ заступник Велике Британије и Уједињеног краљевства у Србији, амбасадор Денис Киф није у свом обраћању српској јавности рекао зашто принц Чарлс тек сада долази у Србију, земљу за коју је лично због много разлога везан више него за друге државе. Киф је прећутао чињеницу да пуних 15 година, од када се српски престолонаследник Александар Други вратио кући у Србију, Влада Велике Британије није дозвољавала принцу од Велса да посети Београд и свог краљевског рођака из династије Карађорђевића.

– Престолонаследник Александар и Краљевски двор су у више наврата позивали принца Чарлса да посети српску краљевску породицу и Београд. И поред изражене воље британског престолонаследника принц Чарлс није смео да дође у госте код свог рођака. То тада није било у интересу британских власти и принц Чарлс није добијао од Владе Велике Британије и њеног Министарства спољних послова одобрење за посету Србији – речено ми је у Крунском савету.

Посета принца Чарлса нашој земљи у пролеће 2016. године, после политичког ембарга према британском престолонаследнику, открила је повећан интерес званичног Лондона за Србију. Наговештена је тиме и промена британске политике према Србији.

– Енглези на Балкан долазе само због великих интереса или због велике муке. Тако је од српске револуције, предвођене Црним Ђорђем, преко Дизраелија и Источног питања, па све до данас. Кад нешто може да се заврши преко посредника, са сталним „извођачима радова на терену“ Енглези то обаве (ту су без премца), а ако процене да је неопходна војна интервенција, макар и кроз бомбардовање својих савезника (1944. година) или бивших савезника (1999. година) онда се војно интервенише. Трећи облик снажнијег британског спуштања на Балкан је, наравно, дипломатија; класична, амбасадорска или и ова коју управо демонстрира принц Чарлс, с

војвоткињом Камилом – написао је Радомир Дмитривић у свом коментару у „Вечерњим новостима”.

Принцу од Велса је дат задатак да током ове блаканске турнеје свој говор одржи само у Београду, чиме се директно указивало на значај Србије за Велику Британију у овом тренутку. Тачно је да краљевска породица Виндзор не креира директно политику Велике Британије, али је, поред утицаја, на дискретан начин у њеној функцији, или да отвори затворена врата и обнови мостове или да симболично наговести оно што долази.

У Лондону је процењено да је управо принц Чарлс идеална личност за пријатељску мисију код Срба. Британски престолонаследник није био директно уплетен у било какву британску операцију у Србији од времена распада Југославије. Принц Чарлс је лично веома близак православљу. Приватно је финансијски помогао обнову манастира Хиландар после пожара као и обнављање у рату разрушеног манастира Житомислић код Мостара. И на крају крајева, принц од Велса је српски најомиљенији рођак у Лондону.

– Породица последњих српских краљева Карађорђевића је у вишеструким рођачким везама са британском краљевском кућом Виндзор. Те рођачке везе су и са стране Виндзора, породице краљице Елизабете II и са стране њеног мужа принца Филипа. Почетак рођачке повезаности српске и британске круне је везан за женидбу краља Александра I Карађорђевића румунском принцемом Маријом после Првог светског рата. Краљица Марија била је праунука британске краљице Викторије. Њен отац је био син краљице Викторије, па је тако деда садашње краљице Елизабете краљ Џорџ V био њен брат од стрица. То је најдиректнија и најснажнија веза Карађорђевића и краљевске куће Виндзора – речено ми је у Краљевском двору.

По тој линији Карађорђевићи би имали право на британску круну. Престолонаследник Александар II Карађорђевић се као рођак са британском краљицом Елизабетом и налази на 94. месту наследника британског краљевства. А иза њега су до 106. места синови Петар, Филип и Александар и још десет чланова породице Карађорђевић.

Када су краљ Александар I Карађорђевић и краљица Марија у Београду 1923. године родили будућег краља Петра II Карађорђевића, његов кум на крштењу био је британски краљ Џорџ VI.

– Краљ Џорџ је био и мој кум на крштењу. Његова ћерка, садашња краљица Елизабета II је моја кума. У време када ме крстио патријарх Гаврило у Вестминстерској опатији она је била принцеза. Војвода од Единбурга, супруг краљице Елизабете, близак је рођак моје мајке краљице Александре, ћерке грчког краља Александра – открива престолонаследник Александар Карађорђевић своје дубоке везе са Виндзорима.

Његова мајка принцеза Александра била је ванбрачна ћерка грчког краља, стрица принца Филипа, који је њу званично признао и добила је статус принцезе. Уз то и принц Андреј, средњи син краља Александра и краљице Марије, у првом браку био је ожењен принцем Софијом, сестром принца Филипа, супруга краљице Елизабете. Они су се растали у бурним околностима. Имали су једног сина, Кристофера-Џорџа, који је погинуо у јуну 1994. године. После развода од принца Андреја Карађорђевића грчко-британска принцеза Софија није се удавала. Живела је у Бакинџемској палати и у њој умрла.

Карађорђевићи су везани за британску краљевску кућу и по томе што принцеза Олга, супруга кнеза Павла, потиче из грчке краљевске куће, па је тако и близак род принца Филипа. Њена рођена сестра принцеза Марина била је удата за млађег брата краља Џорџа VI, оца краљице Елизабете II. Она је била њена стрина. Од тога потиче и блискост принца Чарлса са ћерком кнеза Павла и кнегиње Олге принцем Јелисаветом.

Могло је бити и још рођачких веза, али судбина је то спречила. Средњи син принца Павла, принц Никола, који је био британски ратни пилот у Другом светском рату, био је у вези са краљичином сестром принцем Маргаретом и веровало се да ће се то завршити браком. Али принц Никола је једне ноћи 1954. године погинуо у аутомобилској несрећи.

Званично, краљевска кућа Виндзор примила је Карађорђевиће после изгнанства из Југославије 1941. године као рођаке. Краљ Петар Други дипломирао је на Кембриџу и постао официр Краљевског ратног ваздухопловства Велике Британије. Његов син Александар рођен као Србин у Лондону 1945. године школован је у Енглеској и био је британски официр. Био је школски друг принца Чарлса. Када је Александар Други Карађорђевић после смрти свог оца 1970. године, постао краљ без трона одржавао је одличне односе са

краљицом Елизабетом и краљевском породицом Виндзор. Престононаследник је био на сахрани краљице мајке Викторије, на свадби принца Чарлса и његовог сина Вилијама. Када је краљица Елизабета Друга 2006. славила осамдесети рођендан чланови наше династије поклонили су јој српску народну ношњу произведену у занатској радионици Драгана Илића из Јакова. Краљица Елизабета је била директно укључена у пренос посмртних остатака краљице Марије Карађорђевић из Енглеске у Србију у мају 2013. године.

– Краљица Марија је сахрањена у Фрогмору, близу виндзорског замка, поред краљице Викторије и других рођака британске круне. Британска краљица Елизабета упутила је тада писмо престолонаследнику Александру да је кућа Виндзор спремна, ако је држава Србија спремна, за ексхумацију и пренос посмртних остатака краљице Марије, супруге краља Александра Карађорђевића. Краљица Елизабета је поручила да очекује службени захтев. То нам је омогућило да краљица Марија Карађорђевић буде сахрањена у породичној крипти цркве Светог Ђорђа на Опленцу – рекао ми је Оливер Антић, члан Одбора за пренос посмртних остатака чланова породице Карађорђевић.

Професор Антић ми је тада наговестио да је британска круна јако заинтересована за сарадњу са Србијом и породицом Карађорђевић. И да „има великих изгледа да наредног пролећа (2014. године) у посету нашој земљи дође принц Чарлс, рођак нашег престолонаследника, који је познат као велики поштовалац Срба и православља”.

И у мају 2016. када је краљица Елизабета славила 90. рођендан краљевска кућа Карађорђевића и престолонаследник Александар су честитали британском монарху и својој рођаци.

Све те рођачке, али и политичке везе српске и британске династије, Карађорђевића и Виндзора нису имале од почетка 21. века, када се престолонаследник Александар Карађорђевић вратио из комунистичког изгнанства у Србију, стварног значаја у политичкој реалности. Политички лидери, странке на власти и сама држава Србија нису показивале интерес за династију Карађорђевић и њене одличне односе са британском краљицом Елизабетом Другом.

Иако краљевске везе Београда и Лондона могу бити корисне у политичке сврхе, власт демократске Србије то није признавала и користила. Српске странке на власти и њихове вође, председници и премијери Србије су се заправо бојали популарности и утицаја